

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**L. Coelii Lactantii Firmiani, diuinarum institutionum,
aduersus gentes, de falsa religione liber primus**

Lactantius, Lucius Caecilius Firmianus

[Köln], [1518]

VD16 ZV 9338

De Aesculapio, Apolline, Neptuno, ac Marte, & Castore, Polluce, atq[ue]
mercurio. Cap. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71332)

cremari, ac dissolui uidit, qui ossa eius, ac cineres in Oeta
mōte sepeliuit, pro quo munere sagittas eius accepit.

De Aesculapio, Apolline, Neptuno, ac Marte, & Ca-
store, Polluce, atq; mercurio. Cap. X.

Aesculapius & ipse non sine flagitio Apollinis natus, quid fecit aliud diuinis honoribus dignum, nisi q̄ sanauit Hippolytum? mortē sane habuit clariorē, quia a Deo meruit fulminari. Hunc Tarquinius de illustribus uiris differēs, ait, incertis parentibus natum, expositū, & a uenatoribus inuentum, canino lacte nutritum, Chironi traditū didicisse medicinam, fuisse autē Messenium, sed Epidauri moratū. Tullius etiā Cynosuris urbe Arcadiae ait sepultū. Quid Apollo pater eius? Nonne ob amorē, quo flagrabat, turpissime gregem pauit alienum, & muros Laomedōti extruxit? cum Neptuno mercede conductus, quæ illi negari potuit impune, ab eoq; primo rex perfidus qcquid cū Dijs pepigisset, didicit abnegare. Idē formosum puerū, & dū amat uiolauit, & dū ludit, occidit. Homicida Mars, & per gratiam cædis crimine ab Atheniēsibus liberatus, ne uideretur nimis ferus, & immāis, adulterium cum uenere commisit. Castor & pollux, dum alienas sponfas rapiunt, esse gemini desierunt. Nam liuore iniuriæ concitatus Idas, alterum gladio transfuerberauit, & eosdem poetæ alternis uiuere, alternis mori narrant, ut iam sint nō deorum tantum, sed om̄ium mortalium miserrimi, quibus semel mori non licet, hos tamen Homerus ambos simpliciter (non ut poetæ solent) mortuos esse testatur. Nam cū

DE FALSA RELI.

faceret in muris assidentem Priamo Helenā cunctos græcīa principes cognoscere, solos autem se fratres suos regere, subiecit orationi huiusmodi uersum.

Hæc ait, ast alios retinebat terra sepultos.

Fur ac nebulo Mercurius qd ad famā suam reliquit, nisi memoriam fraudum suarum? Cælo dignus, q̄a palæstrā docuit, & lyram primus inuenit. Liberū patrem ī senatu de orū summæ authoritatis, primæq; esse sententiæ necesse est, quia præter Iouē solus omnium triumphauit, exercitum duxit, Indos debellauit, sed inuictus ille Impator inclytus Maximus ob amorē, ac libidinē turpissimē uictus est. Delatus enim Diā cum semiuiro comitatu, nactus est impudicam mulierem in littore, ac fiducia uictoriæ inclytæ uir esse uoluit, ne nimium mollis esse uideret, atq; illam patris proditricem, fratris interemptricē ab alio relictam, & repudiatam in coniugium sibi uendicauit, & liberam fecit, & cum ea pariter ascendit in cælum. Quid omnium horū pater Iupiter, qui in solenni precatiōe Optimus maximus nominatur? Nonne a prima sua pueritia impius, ac pene paricida deprehenditur? Cum patrē regno expulit, ac fugauit, nec expectauit mortem decrepiti senis, cupiditate regnandī. Et cum paternum solium per uim, per arma cepisset, bello est a Titāibus lacessitus, qd humano generi principium fuit malorum, quibus uictis & pace ī perpetuum comparata, reliquam suam uitam in stupris, adulterijsq; consumpsit. Omitto uirgines, quas imminuit, id enim iudicari solet tolerabile. Amphitryonem ac Tyndarum præterire non possum, quorū domos

dedecore, atq; infamia plenissimas reddidit, istud uero sū
mæ impietatis, ac sceleris, quod regium puerū rapuit ad
stuprum. Parum enim uidebatur, si in expugnāda fœmi
narum pudicitia, maculosus, ac turpis esset, nisi etiam sex
ui suo iniuriā faceret, hoc est uerum adulterium, quod
fit contra naturā, hæc qui fecit uiderimus, an maxius, cer
te optimus non est, quod nomē a corruptoribus, ab adul
teris, ab incestis abest, nisi forte nos erramus hoīes, qui ta
lia facientes sceleratos uocamus, ac perditos, oībusq; pœ
nis dignissimos iudicamus. Stultus autē M. Tullius, q C.
Verri adulteria obiecit. Eadem enim Iupiter, quem cole
bat admisit. Qui P. Clodio sororis incestum. At illi opti
mo Maximo eadem fuit & soror & coniunx.

De ipsius Iouis parentibus, & ortu, & uita eius flagiti
osissima, morte, & sepultura. Cap. XI.

Vis est igitur tam excors, qui hunc in celo
regnare putet, qui ne in terra qdem debuit

Nō insulsæ quidam poeta triumphū Cupidi
nis scripsit, q̄ in libro non mō potentissimum
Deorū cupidinem, sed etiā uictorem facit. Enumeratis
enim amoribus singulorum, quibus in potestatē Cupidi
nis, ditionemq; uenissent, instruit pompam, in qua Iupiter
cū cæteris Dijs ante carrū triumphātis ducit cathenatus.
Eleganter id quidem dicitur a poeta figuratū, sed tamen
non multum distat a uero. Qui enim uirtutis est expers,
q̄ cupiditatibus, ac libidinibus malis uincit, nō Cupidini
(ut ille fixit) sed morti subiectus ē sēpitnæ. Sed omittam⁹
de moribus dicere rē cōsiderēus, ut itelligāt hoīes ī qbus

*Cupido filius
ueneris & Junonis
et deus amoris*